

«El comptable ha de donar informació quantificada»

Ferran Mir

Ferran Mir ha estat investit doctor honoris causa per la Universitat de Girona per l'esforç d'anar més enllà dels límits establerts per la normativa sobre la comptabilitat, el fet de tenir sempre present que la funció bàsica d'aquesta disciplina és posar de manifest la realitat econòmica i facilitar-ne, al mateix temps, el coneixement el més exacte i detallat possible.

Ferran Mir (Barcelona, 1940), adscrit al Departament de Comptabilitat de la Universitat de Barcelona, és una persona de llarga trajectòria acadèmica, caracteritzada pel rigor que ha acompanyat totes les seves actuacions, tant en el camp de la formació com en el de la recerca.

La vostra relació amb Girona, ve de lluny?

El 1984 vaig participar en un curs que havia organitzat el Col·legi d'Economistes de Catalunya, aquí, a Girona. Hi vaig conèixer en Joaquim Rabaseda, que ha acabat sent catedràtic a la Universitat de Girona. Després, a partir de 1990, i encara amb la creació de la UdG, la relació va ser més intensa.

Us considereu transmissor d'alguna tradició de pensament?

Sí, del pensament de qui va ser el meu mestre, Antoni Calafell. Va modernitzar el programa de comptabilitat amb la introducció a l'Estat espanyol de l'obra d'Erich Schneider *Industrielles Rechnungswesen*, que a finals dels anys cinquanta s'acabava de traduir de l'alemany al castellà. Ell la va trobar interessant i la va voler aplicar. El programa de Calafell ha evolucionat al llarg dels anys, fins i tot en determinats aspectes s'ha simplificat. Jo l'he mantingut tots aquests anys fins que m'he jubilat.

La Universitat, forma bons comptables?

Això depèn del receptor, no? Perquè pot succeir el que expliquen que està passant amb la televisió d'alta definició: s'emeten programes, però no hi ha ningú que els rebi perquè la gent no té els aparells... És clar que els estudiants no són només receptors, sinó que també tenen voluntat pròpia i aquest és el detall que els fa diferents els uns dels altres. En cada generació hi ha bons estudiants, però la universitat s'ha massificat i aquests estudiants queden diluïts en el grup.

Què cal per ser un bon comptable?

Només cal que t'agradi la comptabilitat. I saber matemàtiques. Com totes les coses, has de sentir el que fas, t'ha d'agradar.

Quina és la importància de la matemàtica en la comptabilitat?

Depèn de la branca de la comptabilitat en què es treballi. En la financera n'hi ha prou a saber sumar i restar. Ara bé, en la de gestió, que vol informar de la realitat de l'empresa, cal tenir un nivell alt de matemàtica, per poder resoldre els problemes que es plantegen. En cas contrari es resolen malament. Hi ha professionals que, per falta de coneixements matemàtics, simplifiquen i arriben a resultats equivocats. En el futur, penso, es veurà la necessitat de tenir en compte la complexitat i es faran imprescindibles.

Tenen alguna responsabilitat en la marxa de les empreses?

La marxa de l'empresa és responsabilitat de l'empresari. El comptable li presenta els números i l'empresari en pot fer el cas que vulgui. El que no es pot pretendre és suplir l'empresari: aquest és l'error més gran! He treballat molts anys per a les empreses, més de vint. Vaig conèixer el cas d'un comptable que es va creure més preparat que l'empresari per a qui treballava i va voler fer el negoci pel seu compte. Es va arruïnar! Li faltaven el gust pel risc i la decisió que calen per ser empresari.

Si la comptabilitat són faves comptades, els comptables veien a venir la crisi?

El comptable pot entendre els números i extrapolar-los per intuir com serà el futur, però el que no pot fer és decidir. Ara, els resultats poden ser com els diagnòstics dels metges, que poden ser diferents davant la mateixa simptomatologia. Es pot encertar o no amb els mateixos números al davant!

Però, no és només sumar i restar?

Sí, però només en la comptabilitat oficial. En el que anomenem "comptabilitat de gestió" les coses són diferents, perquè ens ha d'informar de la realitat de l'empresa, que és complexa, i sobretot, ha de proporcionar bona informació a l'empresari. És a dir, ha d'explicar a l'empresari què és el que passa en un llenguatge que ell pugui entendre, i

“La marxa de l'empresa és responsabilitat de l'empresari. El comptable li presenta els números i l'empresari en pot fer el cas que vulgui.”

el comptable ha de tenir present que cada empresari té un vocabulari propi... Però el comptable mai no ha de donar lliçons, ha de donar informació quantificada.

Ho diu per experiència?

I tant! Pots suggerir que es mirin millor els números, però amb discreció, perquè si no qui va fora és el comptable. L'empresari el que vol són respostes quan fa preguntes i si li expliques el que no et demana no et farà cas. Penso que va ser Schumpeter que va descriure l'empresari com la persona que pren decisions i és capaç d'arriscar-se. Si no m'he fet empresari és perquè no em sé arriscar.

Però de quina mena d'empresari parlem?

D'empresari només n'hi ha un. A tot arreu és el mateix. Pot variar-ne el perfil en funció de la dimensió de l'empresa, que pot ser de risc —és capaç d'entrampar-se per tal de tirar endavant una idea— o de control —és el cas dels consells d'administració.

La globalització, amb tantes fusions, afegeix complexitat a la comptabilitat?

Amb el domini perfecte hem estudiat les fusions des del punt de vista de la comptabilitat. Les concentracions empresarials comporten problemes que hem estudiat teòricament. El que hem fet amb el domini perfecte és intentar perfeccionar la teoria de la consolidació, trobar la manera de resoldre tots els casos, fins i tot d'hipotètics, quan en un grup d'empreses totes participen en totes.

La crisi és una oportunitat per dur una bona comptabilitat?

En crea la necessitat. A casa seva, quan necessita un pressupost? Quan no li arriben els ingressos a final de mes. Quan l'economia va bé no es controlen les despeses... es fa quan es necessita. A l'empresa passa el mateix.